

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569693952/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

tredeindstive. Der gives en vis Art Gratier, der ligne Vinen, ligesom der gives andre der have mere tilfælles med Melk; Vinter- og Sommer-Kaveeler. Ungdom er desuden et blot Forholds-Begreb. Abstract betragtet har endog Alderdom Fortrinnet. *Plato* regner alt hvad et Fruentimmer nødvendigens taber med Alderen for en Bagatel, og *Amor* er ikke allene ung; men og – blind.“ Altsaa –

Mit Herte laae, som sagt, for hendes Fødder – *Yndige!* trods hint *henimod* endnu længe – i tre og fyrretive tusinde otte hundrede og sex og halvfierdsindstive Timer *fortryllende* Burgrevinde!“ sagde jeg, – og vendte mig tilbage med et Buk mod Slottet – „behold det indtil videre!“ –

Vi gik rundt om den gamle Borg. To unge, lette, levende Smaapiger førte os op i Toppen af det høje Taarn, hvorfra vi overskuede hele Staden, Slottet, Ruinerne og den rundtornliggende Egn. Vi vare alle tre eenige om, at *Friedberg* var det romantisk-skjønneste, vi hidindtil havde seet paa vor Reise.

Vi steege ned igien dobbelt saa dybt under Biergslottet. Her, i de fortørrede, med Krat og Græs bevoxede Grave, under Ruintaarnene indbød mig det høitidelige Stille til Samsang med Ekko. Det syntes med Lyst at gientage de nye og ubekjendte Tonslag i de Danske og Norske Kiempeviser. Melodierne henrykte den musikkyndige Sparzet. Axels Elskov, Gundvers Rov, Stærkodders Gravsang giennemtonte Huulerne –

„O Grav! du er Maalet, til hvilket den sigter,
„Som daarlig ei spotter dit usikre Krav;
„Den svigtede aldrig de strængeste Pligter,
„Som tænkte paa glad at gaac ned i sin Grav.
„O venlige Grav! i din Skygge boer Fred!
„Din tause Indvaaner af Sorgen ei veed.“

Jeg fandt en synderlig Fornøielse i, her at parre Skandinaviens Oldklang med Germaniens Gienlyd – og under disse gamle Mure at helligholde mit Fødelands Skaldes Minde. Tanken om, aldrig maaskee at see Danmark meere; Forestillingen af den Glemsel, der ventede mig; den rolige, men dog altid mørke Ud-